

Πολυάριθμος ὁμὰς στρατιωτῶν ὧν οἱ πλεῖστοι ἦσαν ἔφιπποι ἤρχετο ἐκ τῆς πόλεως πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Καμ-Στ. Οὐ μακρὰν αὐτῆς ὁ ὄμιλος ἐσταμάτησε καὶ ὁ Μανδάρινος ὅστις ὠδήγησεν αὐτήν, κατῆλθεν ἐκ τοῦ ἵππου του διευθυνόμενος πρὸς τὴν οἰκίαν. Ἀκριβῶς τὴν στιγμήν ἐκείνην ὁ σοφὸς ἀπεχαιρέτα τοὺς ξένους πλὴν τοῦ Σιάγκ μεθ' οὗ συμπεριεπάτει βραδέως ἐν τῷ κήπῳ.

Μόλις ὁ ἀρχηγὸς διέβη τὴν ὁδόν, οἱ στρατιῶται ἀστραπηδὸν περιέζωσαν τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς τοίχους τοῦ κήπου οὕτω στενῶς ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἄνευ τῆς θελήσεως αὐτῶν.

Μόλις ἐτελείωνε τὸ κίνημα τοῦτο καὶ στρατιώτης ἐνεφανίσθη ἐν τῷ κήπῳ. Ἦτο ἀνὴρ ἀναστήματος γιγαντιαίου, ἐφόρει πολεμικὴν στολὴν καὶ ἔφερεν ἐλαφρῶς τὰ βαρέα του ὅπλα.

Ἡ Πέγκ-Σεῖν ἠσθάνθη τὴν χεῖρα τοῦ Γιαῶ τρέμουσαν ἀπαλῶς, εἴτα ἀποσπωμένη ἐκ τῆς ἰδικῆς τῆς.

— Γιαῶ, τρέμεις καὶ ἀνησυχεῖς.

— Πέγκ-Σεῖν, μέγας κίνδυνος ἀναμφιβόλως ἀπειλεῖ τὸν πατέρα. (Οὕτω τὰ δύο παιδία ὠνόμαζον τὸν Καμ-Στ.) Τί θέλει ὁ στρατιώτης οὗτος, καὶ διὰ τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ὡς ἂν ἦτο οἰκία ληστοῦ; Πρέπει νὰ μὴ διαβῶμεν τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ταύτης πρὸ τῆς αὐγῆς, καὶ ὁ ἀνὴρ ὅστις ἐγκαταλιμπάνει τὴν σύζυγον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, ὑβρίζει θανασίμως αὐτήν. . . . Ὁ Γιαῶ δὲν ἐτελείωσε τὴν φράσιν του. Ἡ Πέγκ-Σεῖν εἶχεν ἤδη ἐννοήσει αὐτόν.

— Ὑπαγε, τῷ εἶπε, πρὸ παντὸς πρέπει νὰ σώσωμεν τὸν πατέρα, ἐὰν κίνδυνός τις τὸν ἀπειλῇ. Πρόσεξον ὅμως μὴ παρατηρηθῇς οὔτε ὑπ' αὐτοῦ, οὔτε ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ὅπως ἐν τῇ περιπτώσει οἱ φόβοί σου εἰσὶν ἀνυπόστατοι δυνηθῇς νὰ ἐπανέλθῃς πρὸς με, χωρὶς νὰ ὑποπτευθῶσιν ὅτι δὲν ἐτηρήσαμεν τὰ ἔθιμα τῆς θρησκείας ἡμῶν.

Ὁ χαρμοσύνως ἀνερχόμενος ἥλιος ἀπεικόνισεν ἐν τῷ τοίχῳ τῆς σκιάδος δύο κεφαλὰς, ἡδέως κεκλιμένας πρὸς ἀλλήλας. Ὁ Γιαῶ ἀφοῦ ἤγγισε διὰ τῶν χειλέων του τὸ μέτωπον καὶ τὰς χεῖρας τῆς Πέγκ-Σεῖν ἐγλύστρισεν ἐλαφρὸς καὶ σιωπηλὸς πρὸς τὸ μέρος πρὸς ὃ σὺνηντήθη ὁ στρατιώτης, ὁ Σιάγκ καὶ ὁ Καμ-Στ.

Ἐκεῖ, ἀρκούντως προασπιζόμενος ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ φυλῶματος, ἐστάθη ὅπως ἴδη καὶ ἀκροασθῇ.

V

Ἐπὶ τῇ ἐμφάνει τοῦ στρατιώτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκ χαλκίνων πλακῶν πανοπλία, ἀπήστραπτεν εἰς τὸν ἥλιον, μεταξὺ τῶν πτυχῶν τοῦ ἐρυθροῦ του ἐνδύματος, ὁ Καμ-Στ καὶ ὁ Σιάγκ κατ' ἀρχὰς ἐσιώπησαν, καταληφθέντες ὑπ' ἀορίστου ἀνησυχίας.

Εἴτα ὁ σοφὸς προεχώρησε χαιρετῶν, καὶ ἐξετάζων ταυτοχρόνως διὰ τοῦ βλέμματος τὸν ἀπρόοπτον ἐπισκέπτην.

— Ὁ ἱερεὺς Σιάγκ.

Ἀφοῦ ἐπρόφερε μόνον τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις ὁ στρατιώτης, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἔγγραφον

ἐσφραγισμένον μὲ διπλὴν σφραγίδα, καὶ τὴν ἐνεχείρισεν εἰς τὸν ἱερέα, ὅστις εἶχε πάραυτα πλησιάσει μόλις ἤκουσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ Σιάγκ ἠνέωξε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἤρξατο ἀναγινώσκων. Ὁ Καμ-Στ παρατήρει προσεκτικῶς τὸ πρόσωπον τοῦ φίλου του. Ἀλλὰ τὸ χάλκινον τοῦ ἱερέως πρόσωπον οὐδένα προέδιδε διαλογισμόν· ἀστραπιαία μόνον συστολὴ τῶν χειλέων κατέδειξε τὴν ταραχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκπληξιν.

Πρὸς ἐνδειξιν σεβασμοῦ ἐπλησίασε τὰ χεῖλη αὐτοῦ εἰς τὴν υπογραφὴν τῆς ἐπιστολῆς καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀγγελιοφόρον.

— Ἐχει καλῶς.

Ὁ στρατιώτης προσέκλινεν, εἰπετα:

— Θὰ ἐπανέλθω μετὰ μίαν ὥραν νὰ παραλάβω τὸν κατὰδικον, προσέθηκε μετ' αὐστηρότητος.

— Τὸν κατὰδικον, ἐπανελάθεν ὡς ἐν ὀνείρῳ ἡ φωνὴ τοῦ Καμ-Στ, ἐνῶ ὁ στρατιώτης ἐγκατελίμπανε τὴν οἰκίαν, καὶ προσεκόλλα ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς οἰκίας τεμάχιόν τι χάρτου γεγραμμένου, τὸ ὁποῖον οἱ γείτονες ταραχθέντες ἐπὶ τοῦ ἐκτάκτου τούτου συμβάντος ἀνεγίνωσκον ἀποροῦντες, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπεμακρύνοντο πάραυτα, πλήρεις φόβου.

(Ἐπετα συνέχεια)

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΝ

Μέγας πάταγος ἤρξατο γινόμενος ἐν Ἑσπερίᾳ περὶ νέου τινὸς ὀργάνου, καλουμένου μικρόφωνον. Τὸ ὄργανον τοῦτο, ἂν καὶ ἀπλοῦν, ἔλαβε πλείστας ὅσας ἐφαρμογὰς, ἐν τε τῇ βιομηχανίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ. Τὸ ὄργανον τοῦτο ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Hughes, ἐφευρέτου τοῦ γράφοντος τηλεγράφου, καὶ σύγκειται ἐκ τῶν ἐξῆς μερῶν: ἐπὶ μιᾶς σανίδος ἐχούσης κάθετον στήλην ἐκ ξύλου, καὶ ἐπὶ τῆς καθέτου ξυλίνης στήλης προεξέχουσι δύο τεμάχια ἄνθρακος ἄνω καὶ κάτω Α καὶ Β ἔχοντα κοίλας ὀπὰς, ἐπὶ τῶν ὀπῶν δὲ ἐπακουμβᾶ ἐλαφρῶς ῥάβδος ἐπίσης ἐξ ἄνθρακος Γ κωνικὴ κατὰ τὰ δύο ἅκρα καὶ ἐλευθέρως περιστρεφομένη ἐν ταῖς ὀπαῖς. Τὰ δύο τεμάχια τοῦ ἄνθρακος Α καὶ Β ἐνώνομεν δι' ἡλεκτρικοῦ σύρματος μετὰ τινος τηλεφώνου Τ καὶ μιᾶς ἡλεκτρικῆς στήλης Π, ἵνα ἴδωμεν δὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὀργάνου τούτου, ἀνάγκη νὰ θέσωμεν ὠρολόγιόν τι ἐπὶ τῆς σανίδος καὶ πλησιάσωμεν τὸ τηλέφωνον εἰς τὸ οὖς μας, θέλομεν ἀκούσει ὅτι ὁ κρότος τοῦ ὠρολογίου πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἕκαστος κτύπος ἀκούεται δίκην σφύρας κτυπούμενης ἐπὶ ἄκμονος. Ἐὰν δὲ ἀντὶ ὠρολογίου θέσωμεν μυτιαν ἐπὶ μεταλλικοῦ καλάθου, θέλομεν ἀκούσει αὐτὴν καλπάζουσαν ὡς ἵππος ἐπὶ λιθοστρώτου.

Διὰ τοῦ ὀργάνου τούτου τὴν σήμερον κατῴρθωσαν ν' ἀκούσωσι τὴν ἀναπνοὴν πλείστων ἐντόμων καὶ φυτῶν, ἐν

δὲ τῇ ἱατρικῇ ἐφηρμόσθη καταλλήλως πρὸς ἀκριβῆ καταμέτρῃσιν τῶν παλμῶν τῆς καρδίας.

Ὡστε τὸ μικρόφωνον ἔχει τοιαύτην σχέσιν πρὸς τὴν ἀκοὴν οἷαν ἔχει τὸ μικροσκόπιον πρὸς τὴν ὄρασιν, τουτέστιν ὡς τὸ μικροσκόπιον μεγεθύνει τὰ ἀντικείμενα, οὕτω τὸ μικρόφωνον μεγεθύνει καὶ τὰς ἐλαχίστας παλμικὰς κινήσεις τῶν σωμάτων.

Τ Ο Φ Ω Ν Ο Γ Ρ Α Φ Ο Ν

Τὸ Φωνογράφον εἶνε ὄργανον ὅπερ ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ περιφήμου Ἀμερικανοῦ Θωμᾶ Ἐδισσῶνος.

Τὸ ὄργανον τοῦτο πολὺ ἀπασχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ εἰσέτι τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον διὰ τὰς πολυειδεῖς αὐτοῦ ἐφαρμογὰς. Ἐγένετο δὲ χρῆσις αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὴν ὁμιλίαν ζῶσαν ἐπὶ χάρτου μεταλλικοῦ καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ αὐτήν, ὡς ἂν θέλομεν.

Τὸ τελειοποιηθὲν Φωνογράφον ὑπὸ τοῦ Ἐδισσῶνος παρίσταται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκόνι καὶ συνίσταται ἐξ ἑνὸς κυλίνδρου μεταλλικοῦ Π, ἔχοντος ἐλικοειδῆ αὐλακα καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτοῦ, διαπερατὰ δὲ στερεῶς ὑφ' ἑνὸς ἄξονος ἐπίσης μεταλλικοῦ Τ.Τ. ὅστις στηρίζεται ὑπὸ δύο στύλων Α.Α. προσκεκολλημένων ἐπὶ μεταλλικῆς βάσεως Ν. καὶ εἰς μὲν τὸ ἐν ἄκρον ὑπάρχει στρόβιλος Μ. ὅστις χρησιμεύει ἵνα διὰ τῆς χειρὸς στρέφηται, εἰς δὲ τὸ ἕτερον ἄκρον τροχαλία Υ. ἡ ὁποία ἐπίσης χρησιμεύει ἵνα κανονικῶς τηρῇ τὰς στροφάς.

Ἐμπροσθεν δὲ τοῦ κυλίνδρου ὑπάρχει στερεὸν ἐπιστόμιον Ε. στηριζόμενον ἐπὶ μεταλλίνῳ στελέχῳ Σ. καὶ διὰ καταλλήλου ἐλατηρίου ἐπικεκολλημένου ἐπὶ τῆς βάσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἐπιστομίου Ε. ὑπάρχει λεπτὸν ἔλασμα ἐκ λευκοσιδήρου (τενεκὲ) στρογγύλου, διαμέτρου ἑνὸς ταλλήρου στερεῶς τοποθετημένου, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ διὰ καταλλήλου ἐλατηρίου ὑπάρχει εἰς ἐπαφὴν λεπτὴ βελὸν (Σχ. 2).

Ἴνα δὲ τὸ ὄργανον τοῦτο τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, ἀνάγκη ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου Π. νὰ ἐπικολήσωμεν μεταλλικὸν χάρτην ἐκ κασιτέρου, καὶ νὰ θέσωμεν τὴν βελὸν τῷ ἐλάσματι Ε. μόλις εἰς ἐπαφὴν, τότε ὁμιλοῦμεν ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ ἐπιστομίου στρέφοντες συγχρόνως τὸν ἄξονα. ἡ δὲ φωνὴ ἡμῶν προσβάλλουσα τὴν μεταλλικὴν μεμβράνην φέρει εἰς τρομῶδη κίνησιν τὴν κάτωθεν εὐρισκομένην βελὸν, ἥτις ἐπὶ τοῦ μεταλλικοῦ χάρτου σχηματίζει ἐλαφρὰς ὁπὰς. Στρεφομένου τοῦ κυλίνδρου, οὗτος προχωρεῖ ἕνεκεν τῆς ὑπαρχούσης ἑλικὸς ἐπὶ τοῦ ἄξονος, ὁ δὲ χάρτης ὅλος διατρυπᾶται καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν (Σχ. 3).

Ὅπως δὲ τὸ ὄργανον ἐπαναλάβῃ ὅ,τι ἐνετυπώθη εἰς αὐτὸ ἀνάγκη νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸν κύλινδρον εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν, καὶ νὰ θέσωμεν ἐπὶ τοῦ ἐπιστομίου τὴν χοάνην Γ, (Σχ. 2), νὰ στρέψωμεν κανονικῶς πάλιν τὸν κύλινδρον κατὰ τὴν αὐτὴν φορὰν καὶ τότε ἡ βελὸν διερχομένη διὰ τῶν ὀπῶν τοῦ μεταλλικοῦ

χάρτου, παράγει τὰς αὐτὰς παλμικὰς κινήσεις, ἃς παρήγαγεν ὅταν ἐκραδαίνετο ὑπὸ τῶν ἡχῶν τῆς φωνῆς, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ φωνογράφου ἐκπεμπομένη φωνὴ μεταδίδεται καθ' ὅλην τὴν αἶθουσαν ὡς νὰ ὠμίλει ἄνθρωπος.

Ὅχι μόνον ἡ ἀνθρωπίνη φωνὴ ἀκούεται, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ζώων καὶ ἡ τῶν ἁσμάτων, καὶ τέλος ὁλοκλήρου ὀρχήστρας μουσικῆς.

Τὸ περίεργον τοῦτο ὄργανον τὴν σήμερον προσπαθοῦν νὰ ἐφαρμόσουν εἰς τὰ δικαστήρια κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, καὶ εἰς τὰ θέατρα, διὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν μελοδραμάτων, εἰς δὲ τὰς βουλὰς πρὸς γραφὴν τῶν λόγων τῶν ρητόρων, καὶ κύριος οἶδεν ὁποίας ἄλλας ἐφαρμογὰς δύναται νὰ ἔχῃ τὸ θαυμάσιον τοῦτο ὄργανον.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ

A L' O C É A N

Sonnet

Océan, que vaux-tu dans l'infini du Monde ?
Toi, si large à nos yeux enchainés sur tes bords,
Mais étroit pour notre âme aux rebelles essors,
Qui du haut des soleils te mesure et le sonde ;

Presque éternel pour nous plus instables que l'onde,
Mais pourtant, comme nous, œuvre et jouet des sorts,
Car tu nous vois mourir, mais des astres sont morts,
Et nulle éternité dans les jours ne se fonde.

Comme une vaste armée où l'héroïsme bout
Marche à l'assaut d'un mur, tu viens heurter la roche,
Mais la roche est solide et reparait debout.

Va, tu, n'es cru géant que du nain qui t'approche :
Ah ! je t'admirais trop, le ciel me le reproche,
Il me dit : « Rien n'est grand ni puissant que le Tout ! »

S. PRUDHOMME

ΙΑΚΩΒΟΣ ΣΑΜΙΩΤΑΚΗΣ

Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐγεννήθη ἐν Χίῳ τῷ 1817, καθ' οὗς δηλαδὴ χρόνους ἡ καλλιανθὴς ἀλλὰ δύσμοιρος νῆσος-ἥτις λίαν ἀδρῶς, ὡς ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἐν καλλονῇ καὶ παθήμασι Κρήτη, ἀπέτισεν εἰς συμφοράς τ' ἀγλαὰ δῶρα, δι' ὧν ἐπροικίσθη ὑπὸ τῆς φύσεως-ὑφίστατο τὰ τρομερώτερα τῶν μαρτυρίων, σφαδάζουσα ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ ἀγρίου Μουσουλμανισμοῦ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του καὶ κατόπιν πολλῶν συμφορῶν προσελήφθη τῇ συστάσει τοῦ θεοῦ του Κουβελᾶ ὡς ὑπάλληλος παρὰ τῷ κ. Black διαπρεπεῖ συντάκτη τῆς α'. ἐν Ἀνατολῇ ἐφημερίδος Spectateur d'Orient, ὅστις διῶδὼν τὴν ἀξίαν τοῦ Σαμιωτάκη ἀπέστειλεν αὐτὸν ἵνα σπουδάσῃ ὡς ὑπότροφος φιλελληνικοῦ τινος κομητάτου ἐν Ἑσπερίᾳ.

Εἶτα μετέβη πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Ἀϊδελβέργῃ καὶ τέλος κατῆλθεν εἰς Ἀθήνας φέρων τῷ ἀειμνήστῳ τότε α'. βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνι ἀρίστους συστάσεις ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς του Λουδοβίκου. Ἐν Ἀθήναις ἐξασκήσας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου τρεῖς μόνον μῆνας, μετέβη εἶτα ἐν Σμύρῃ